



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Ciborum varietate satiatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

In Com-
m. m.

At Xenophon Socratem ait in conviviis, ad quæ non nisi coactus accedebat, temperate semper atque parcissime cibum cepisse, iocoque dicere solitum, Circe multis huiusmodi apposis homines in Sues convertisse, Ulyssæm vero mutari minime potuisse, quod Mercurii memor esset, qui Consilium ei dederat, tum suamet parsimonia & abstinentia uteretur. Tale aliquid apud Musonium libro de Victu legas. Plotinus quoque cum animal hoc maxime voluptarium agnosceret, ubi disserit, de Palingenesia, in id eos reverti dicit, qui vitam omnem in libidinibus & voluptatibus egerint. Epicurus, qui felicitatem in huiusmodi vita posuit, scite notatur ab Horatio, qui sectatores ejus cognomento Porcorum nominavit in Epistolis:

Lib. 1. epist.
4. ad Alb.
Tibull.

*Me pinguem & nitidum bene curata cute vises,
Cum ridere voles, Epicuri de grege Porcum.*

GANEÆ. CAP. XIV.

Caro Porci
oliscata
valde.
Var. lib. 7.
de re rusti-
ca.

Lib. 8. c. 51.

Sane quantum ad ejus animalis carnem pertinet, delicatam cenam apud Arcadas Hecateus, ut apud Athenæum legere est, ex Maza & suilla carnè describit. Verrius ait, à Suilla vesci carnibus conceptum, quod animal id nullius esset utilitatis. Nam ut Varro animam illi pro sale datam asseribat, ne putresceret, ait Chrysippus, nihil porro Sus habet præter escam, nullumque animal pluribus & diversioribus condimentis idoneum, ut non temere T. Quintius Romanorum Imperator (sunt qui T. Flaminium ponant) dum apud Chalcidensem hospitem divertisset, variaque sibi apposita fercula observasset, admiratus fuerit unde ei solstitiali tempore tam varia, & tam multa venatio contigisset: Atqui, inquit, hospes omnes istiusmodi dapes ex Sue domestico fuerunt. Tum (quod addidisse non pigeat) prompte Quintius, & acute: Talis est, inquit, ad epos Antiochi exercitus, campybraçti alii, alii vltires, alii hastati aut legionarii phalange compositi, per omnes Syri sunt. Porro nihil, uti supra dicebamus, ea carne parabilius, & omnium epularum usui magis expositum: nam quinquaginta prope saporibus ex eo, teste Plinio, excogitatos supra memoravimus, neque alio ex animali numerosiores Ganeæ materiam suppeditari. Hinc apud Comicos, Iurcones, parasiti, ganeonesque servi, suillum semper sibi deponunt, pernam, glandem, fumen, penitam, offulam, & similia. Et servus ille Plautinus cum se solum domi ac sine arbitrio relictum iri speraret, Quanta, inquit, pernis pestiferis, quanta lumbis! Galenus porro Suillam carnem cæteris laudabiliorem facit. Averroes quoque Porcinam carnem, ex Avicennæ placitis, cæteris præferendam asseverat: veluti hominibus natura cognatior, & humanum suillumque sanguinem in omnibus exactam habere similitudinem, perinde ac etiam carnis eandem esse rationem, optimi quique Medici scriptis prodidere.

CIBORUM VARIETATE SATUR. CAP. XV.

Os Porci
cur in vul-
go dicatur.Plato lib. 3.
de republ.

Apud aliquos inveno, hominem ciborum varietati deditum per pascentem suam significari: facile enim is unicuique assuefcit cibo, neque suis parci scetibus, neque ab humanæ carnis esu refugit: Os enim porci vulgus proverbio appellat quasi rotundum, & quod nullo escæ genere abstinereat, omnia voreret, omnia aviditate deglutiat, nihil quantumvis putre atque impurum horrescat. Ita denique animalia hæc gaudent pabuli mutatione & copia, implenturque carne, & obesoires facti minime opimantur ipsa cibi varietate, cujusmodi mensam Plato Syracusanam vocat, ἡ σικελικὴ νομὴ, quas Ode prima libri tertii recenset, Siculas etiam dapes ponit, cujusmodi distentum in gluvie Dionysium minorem Aristoteles refert in Politicis, quem nonnunquam ad nonagesimum usque diem ebrium perseverasse tradunt. Neque absimilem huic Heliogabalum Lampridius incessit, qui nunquam minoris quam centum sestertiis cœnarit. Unde centenarias cœnas, Septimus Florens, Apologético, vituperat; cum alioqui centenariæ cœnæ à centum assibus ex ære dictæ sint, ut Grammatici veteres interpretantur. Sed de sestertiis alibi.

SALA.